

dagens samtlige Partier og har, som jeg nu forstaaer, vundet Tilslutning hos dem til, at vi afgør denne Sag saa hurtigt som muligt, fordi det drejer sig om Forhold, hvor hver Dags Opsættelse betyder et Tab for Statskassen.

L. Rasmussen: Jeg takker den højtærede Finansminister for Tilsagnet om Nedskrivning af Statsbanernes Kulbeholdninger og gaar saa ud fra, at denne Sag bliver ordnet paa tilfredsstillende Maade. Da jeg fremkom med mine Udtalelser om den højtærede Finansministers Svar i April Maaned, laa der ikke deri nogen Kritik, og jeg sagde for øvrigt ogsaa, at jeg mente ikke, det maatte kritiseres, men naar den højtærede Minister nu siger, at saaledes maa enhver Finansminister udtale sig, saa ønsker jeg at faa det understreget en fem—seks Gange, for jeg synes ikke, at det fra Venstres Side altid har været klart, at saaledes maa en Finansminister udtale sig; tidligere har man ment, at naar han udtalte sig saaledes, var det, fordi han manglede Forudsætninger; det synes altsaa at være alle Finansministre, der har det paa den Maade, og det er blot det, jeg vil have understreget ved denne Lejlighed.

Jeg erkender, at en Del af de Penge, Staten har laant, den Gæld, den har paa-draget sig, er medgaaet til Udgifterne til Sønderjylland, og Socialdemokraterne har været med til at stemme for samtlige disse Bevillinger, men jeg tror dog paa den anden Side, vi kan være klar over, naar der tales om, at Staten har faaet indtægtgivende Aktiver for Pengene, at dette i hvert Fald kun er Tilfældet for en ringe Del af de Penge, der er anvendt hertil. Det var det, jeg udtalte mig om, den Gang jeg nævnte, hvorledes Statens Gæld var steget, og hvad vi havde faaet for disse Penge.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var saa glad over, at for et Øjeblik havde Taagen lettet for mig, saaledes at jeg kunde se klart et lille Øjeblik. Det gør mig ondt, at for ham er det idel Taage, ham har Taagen ikke lettet for et eneste Øjeblik, han ser alt graat i graat, mørkt i mørkt, ved slet ikke, hvorledes han er stillet, kan slet ikke hitte Rede i Forholdene, og jeg kan godt forstaa, at Stillingen er saadan for ham. I det hele taget maa det være vanskeligt for dem, der ude hos Vælgerne erklærer, at de er samfundsbevarende — og det ærede Medlem har jo haft travlt med at fortælle ovre i Viborg, at det for ham gjaldt om at bevare det nuværende Samfund; jeg kan godt forstaa, at

der kommer en Situation, hvor det surrer for ham, hvor han ikke kan hitte Rede i det, og saadanne Situationer vil komme jævnlige i denne Tid, fordi han vil sige til sig selv: Hvorledes skal det være muligt med Opretholdelsen af de Teorier, vi har gjort os til Talsmænd for, at komme ud af det Uføre, vi er kommet ind i. Det forstaaer jeg, og derfor gør det mig ondt at mærke, at for det ærede Medlem har der ikke været et Øjeblik, hvor Taagen har lettet, for ham er det idel Taage; naar han tager Ordet her i Tinget, er det lutter taagede Udtalelser, han kommer med, han svæver i Taagen uden mindste Solglimt.

Rode: Jeg takker for det Tilsagn, som den højtærede Statsminister har givet paa sine egne og Trafikministerens Vegne vedrørende Villighed til Forhandling om at tilvejebringe en Ordning, hvorved Kullene nedskrives til deres Værdi. At den højtærede Minister har givet dette Tilsagn, er en medvirkende Aarsag til, at vi vil stemme for Laanet.

Det kunde naturligvis være fristende for en Opposition at stille sig saaledes, som det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde. Hvis det var Oppositionens Ønske kun at stille Regeringen saa blottet som muligt overfor Udlandet, kunde det naturligvis være fristende at undlade at deltage i en Afstemning om dette Statslaan i Rigsdagen, hvorved det kun vilde blive vedtaget af ca. Halvdelen af Tingets Medlemmer. Men jeg tror ikke, at det vil være forstandigt at gøre det, naar det er indlysende, at Statsministeren, der ingen Penge har, maa have Laanet. At nu et Medlem af selve Regeringspartierne ikke tager det Hensyn overfor Udlandet, som Oppositionen gør, ja, det er jo et nyt og ejendommeligt Vidnesbyrd om, hvorledes Forholdene er indenfor Regeringspartierne for Tiden.

Der er rejst Spørgsmaal om, hvilke Værdier vi har faaet for vore Statslaan. Jeg maa derom sige, at vi for Krigsdagenes Laan i alt væsentligt har faaet Værdier gennem Formuefremgang ved Aktivers Tilvejebringelse, ved Anlæg og saa fremdeles. Vi ved, at vi for det sønderjydske Laan, saaledes som den højtærede Statsminister har nævnt, har faaet Værdier i Sønderjylland, erhvervet store Anlæg, som var til Stede fra tidligere Tid, og at vifor det foregaaende Statslaan ogsaa har faaet en Del Værdier igennem de Anlæg, som er tilvejebragt i disse 2 Aar. Derimod tør jeg sige, at for dette Statslaan faar vi ingen som helst Værdier, ikke noget som helst.